

at være forbundet med en sundheds- eller sikkerhedsrisiko, eller at produktet – hvor det er muligt – skal kunne forlanges ændret på en måde, så det ikke længere frembyder fare for død eller skade på personer eller ting. I den forbindelse skal der på producentens, importørens eller forhandlerens egen regning kunne kræves udsendt advarsler om produktet og stilles krav om, at produktet skal kunne returneres, ombyttes eller om muligt repareres.

Men samtidig hænger spørgsmålet om produktsikkerhed ofte sammen med den måde, produktet anvendes på. Eller sagt på en anden måde: anvendes et produkt rigtigt og efter hensigten, frembyder det ingen risiko for død eller skade på personer eller ting, hvorimod en forkert anvendelse eller anvendelse mod hensigten vil kunne bevirke en skaderisiko. I loven skal der derfor også åbnes adgang til, at der – såfremt risikohensynet ikke tilsiger et forbud eller krav om en ændring af produktet – kan stilles særlige krav af sundheds- og sikkerhedsmæssig karakter til markedsføringen af et produkt, en vare eller en tjenesteydelse. Det gælder såvel krav til oplysning om produktet som krav til markedsføringens indhold og form. Da mange skader kunne undgås, hvis f.eks. brugsanvisning og eventuelle advarsler af sundheds- og sikkerhedsmæssig karakter blev udleveret sammen med produktet, varen eller tjenesteydelsen på dansk, er det forslagsstillernes opfattelse, at loven bør indeholde et direkte krav herom.

Ved vurderingen af, om det er tilstrækkeligt at stille krav til markedsføringen, eller om produktet skal ændres eller trækkes tilbage fra markedet, bør der lægges vægt på dels produktets risiko for at være til fare for skade på person eller ting, dels hvilke forbrugergrupper produktet retter sig imod. F.eks. vil det ofte ikke være tilstrækkeligt blot at stille krav til markedsføringen, når det drejer sig om legetøj eller lignende beregnet for børn.

Til at varetage produktsikkerhedsbestemmelserne i lovgivningen og regler udfærdiget i medfør heraf foreslås nedsat et særligt administrativt organ, hvori såvel sagkundskab som interessesyns-

punkter er repræsenteret. Ud over at der i organet skal være både juridisk, lægelig og teknisk sagkundskab til stede, er det på grund af lovgivningens karakter forslagsstillernes opfattelse, at forbrugerorganisationer bør have en stærk vægtning ved organets sammensætning.

Alle forbrugere, producenter, importører, forhandlere eller sammenslutninger af sådanne skal kunne rette henvendelse til det administrative organ vedrørende konkrete produkter eller skader eller vedrørende generelle spørgsmål under lovens område. Derudover skal organet af egen drift tage sager op, såfremt man bliver opmærksom på, at der til en produkttype, et produkt, en vare eller en tjenesteydelse knytter sig fare for død eller skade på person eller ting.

Det siger sig selv, at organet skal have adgang til at kræve alle nødvendige oplysninger om et produkt, en vare eller en tjenesteydelse til at kunne vurdere risiciene ved produktet, varen eller tjenesteydelsen. Men samtidig må der under hensyn til virksomhedernes og producenterne interesser være pålagt organets medlemmer og medarbejdere tavshedspligt med hensyn til de erhvervshemmeligheder m.v., de kommer i besiddelse af i forbindelse med organets arbejde.

Når det administrative organ får en sikker formodning om, at der er knyttet en særlig fare til et produkt, en vare eller en tjenesteydelse, er det organets pligt omgående at informere offentligheden, herunder forbrugerorganisationerne, om den risiko, der er forbundet med anvendelse af produktet, ligesom det er organets pligt at informere om de afgørelser, der bliver truffet.

Organets afgørelser bør være endelige og ikke kunne indbringes for højere administrativ myndighed.

Forslagsstillerne mener, at det bør overvejes at lave særskilte regler for medicinalvarer i forbindelse med gennemførelsen af denne lovgivning.

I øvrigt skal forslaget ses i sammenhæng med det samtidig fremsatte forslag til folketingsbeslutning om en lovgivning vedrørende produktansvar (B 91).